

NEDELJSKI EVANGELIJ Lk 11,1-13

NE POZABI NA BOGA

Mnogim se zdi molitev zastarela, neučinkovita in nesmiselna. Imajo jo za beg od resničnosti in dolžnosti. Potrebe in stiske ljudi so prevelike, da bi čakali na kakšno negotovo pomoč od zgoraj. Edino pravo bogoslužje naj bi bilo služenje človeku.

Čeprav se to sliši zelo človekoljubno in skriva v sebi zrno resnice, vendar ne pove vsega. Človek je vedno bil in je tudi danes, v dobi skoraj vsemogočne tehnike in vsevedne znanosti, bitje, ki kdaj odpove, ki pozna poraze, nemoč in nebogljenost. Iz te bede se mu vedno znova izvija klic na pomoč. In ko doživi kaj lepega, veličastnega, ga nekaj priganja, da bi nekomu rekel: Hvala.

V molitvi, priznanju Boga, priznavamo tudi resnico o sebi. »Kdor ne najde Boga, tudi sebe ne najde,« je zapisala judovska spreobrnjenka in karmeličanska redovnica Edith Stein. Resnica o nas pa je ta, da sebi ne zadostujemo, da smo naposled vse prejeli in še prejemamo, z drugo besedo; da smo berači. Le zakaj bi se to sramovali priznati? Čemu bi se skrivali za masko samozadostnosti? Mar ni najbolj veselo sporočilo evangelija, da smemo poklicati na pomoč in ob tem vedeti, da ne kličemo v gluho temo, ampak Očeta, ki ve, česa potrebujemo, še preden ga prosimo?

Moliti pomeni priznati temeljno resnico o sebi in o Bogu: da sami sebe in vse, kar imamo, vsak dan, vsak trenutek prejemamo iz rok Boga, ki je neizmerno bogat in velikodušen v svoji ljubezni. To priznati ni ponižanje za človeka, še manj klečeplaznje. Ljubezen nikoli ne ponižuje.

ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE
17. NEDELJA MED LETOM

Štev.:31/LETO VII.

28. JULIJ (mali srpan) 2019

Rekel jim je:
»Kadar mólite,
recite: Oče!
Posvečeno bodi
tvoje ime.
Pridi tvoje
kraljestvo.
Naš vsakdanji kruh
nam dajaj od dne do
dne in odpústi nam
naše grehe, saj tudi
mi odpuščamo
vsakomur, ki nam je
dolžan, in ne daj, da
pademo v
skušnjavo!«
(Lk 11,2–4)

Telefon: pisarna: 051 649 617 in 05 992 2239; Župnijska spletna stran: <http://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

DUHOVNA MISEL

Abraham pa je še stal pred Gospodom. Pristopil je in rekel: »Ali boš res pokončal pravičnega s krivičnim vred? ...« Gospod je rekel: »Če najdem v Sodomi petdeset pravičnih med meščani, bom prizanesel vsemu kraju zaradi njih.« ... Abraham je rekel: »Naj se Gospod ne jezi, če spregovorim še tokrat: Mogoče se jih tam najde deset.« Odgovoril je: »Ne bom jih pokončal zaradi teh desetih.«

Prva Mojzesova knjiga 18, 23–32

Tisti, ki ne poznajo človekovega srca, ne poznajo usmiljenja do ljudi, ki kaj zagrešijo, in zanje glasno zahtevajo najstrožje kazni, tudi v svarilo drugim.

– Same štorije. Smrtno kazen zaslužijo!

– Na koščke bi jih bilo treba razsekati!

– Na prisilno delo naj gredo. Boš videl, da jih bo izučilo!

– V zapor za vse življenje. In to brez televizije in nogometnega igrišča!

Res pravični ljudje, kakor Abraham, se ne postavljajo za sodnike in so polni razumevanja in odpuščanja.

Abraham bi imel več kot dovolj razlogov, da bi se veselil kazni za Sodomo, pa se rajši pogaja z Bogom. Bog ne vztraja in popusti, ker je Pravični, ker je usmiljenje, ker je odpuščanje.

Abraham si ne drzne pogajati se za manj kot deset pravičnih. Ne more si predstavljati, da bo dovolj en sam pravični, Jezus, za rešitev vsega človeštva.

RAZPORED SV. MAŠ

29.07.2019 PONEDELJEK Marta, svetopisemska žena	KAPELA	7.30	PO NAMENU ROMARJEV S SV. GORE
30.07.2019 TOREK Peter Krizolog, šk.,c učitelj	KAPELA	7.30	PO NAMENU ROMARJEV S SV. GORE
31.07.2019 SREDA Ignacij Lojolski, rd. ustanovitelj	KAPELA	7.30	PO NAMENU ROMARJEV S SV. GORE
01.08.2019 ČETRTEK Alfonz. M. Ligvorij, šk.c učitelj	KAPELA	20.00	† KLEMENTINA VRAN, Tomaj 6
02.08.2019 PETEK Porciunkula	KAPELA	20.00	†† PAVLA in PAVEL EBERT, Tomaj 81
03.08.2019 SOBOTA Lidija, svetopisemska žena	KRIŽ	20.00	† ANTON TURK, ŠEPULJE 6
04.08.2019 18. NEDELJA MED LETOM	KAZLJE	8.30	† MARIJA in IVAN SERAŽIN, Kazlje 29
	TOMAJ	10.00	ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Nekateri mislijo, da molijo le ljudje, ki niso kos pritiskom sodobnega življenja. Trdijo, da Boga ni, in da tisti, ki molijo, le sami sebi zagotavljajo, da imajo stvari, ki se jim dogajajo, smisel.

Molitev jim pomaga, da se obvarujejo življenjskih težav. In vendar molitev pogosto sploh ni tolažba. Za mnoge kristjane je molitev neprestan boj; ni vedno prijetna in od molivca zahteva marsikaj. Kristjani verujemo, da molitev ni psihološka prevara. Verujemo v Boga, ki ravno po

molitvi ljudem pogosto sprevača skrbno negovane načrte. Kristjani verujemo, da molitev spreminja ljudi in dogodke in ne samo človeka, ki moli. Molitev je zato ena izmed poglobitnih prvin naše krščanske vere. Jezus je s svojim zgledom k molitvi vzpodbujal svoje učence. Vzpodbuja pa tudi nas. Nenazadnje nam je dal prvo molitev, ki jo danes imenujemo očenaš. A ne pozabimo: ob molitvi tudi preišljajmo o besedah, ki jih izrekamo!

